

N:o 33.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 11 april 1893.
— — — — Andra Kammaren den 11 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, om ändring i kongl. förordningen angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker den 31 december 1891.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 9.)

Till Konungen.

Med framhållande att mångenstädes inom landet erfarenheten visat, att medgifven rättighet att inom en kommun försälja spritdrycker vållat olägenheter för närgränsande kommuner, har inom Riksdagen gjorts framställning om meddelande af bestämmelser i syfte att, då förslag om bränvinsförsäljningsställes inrättande inom en kommun å landet blifvit väckt, den eller de kommuner, som hafva något att mot förslaget erinra, må beredas tillfälle att härutinnan till Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, innan denna myndighet i frågan fattat sitt beslut, afgifva yttrande.

Då tydligt är, att i synnerhet i de mera tätt bebyggda trakterna af vårt land, hvarest kommunerna oftast äro mindre till arealen, meddelande af rättighet att försälja bränvin inom en kommun kan medföra stora olägenheter för angränsande kommuner, samt, enligt hvad inom Riksdagen

blifvit upplyst, missförhållanden på skilda ställen å landsbygden uppstått särskildt till följd deraf, att en och annan kommun beslutat sig för att vid medgifvande af rätt till försäljning af spritdrycker förlägga lokalen för denna försäljning just vid gränsen till grannkommuner, till stort men och olägenhet för dessa, har Riksdagen beslutit,

att § 10 mom. 1 i kongl. förordningen angående vilkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker den 31 december 1891 skall erhålla följande förändrade lydelse:

1. Vill någon väcka förslag, att annan utskänkning än den, som kan tillkomma innehafvare af gästgifveri, må i socken å landet idkas, göre derom framställning hos kommunalnämndens ordförande inom första hälften af mars månad det år, då försäljningen skall börjas. Kommunalnämnden skall innan slutet af samma månad deröfver afgifva yttrande och deri, om bifall till utskänkningen för högst tre år tillstyrkes, utsätta den trakt, hvarinom det må ske, hvarefter yttrandet öfverlemnas till ordföranden i kommunalstämman. Denne inhemte innan april månads utgång, på kommunalstämma, som blifvit två söndagar å rad pålyst, socknemännens utlåtande i ämnet. Varder framställningen af kommunalstämman ogillad, förfalle frågan. Har åter kommunalstämman bifall tillstyrkt, sände, inom tre veckor från det kommunalstämman blifvit hållen, ordföranden kommunalstämmoprotokollet och kommunalnämndens yttrande, jemte eget utlåtande i ämnet, till Kongl. Maj:ts befallningshafvande in. Kongl. Maj:ts befallningshafvande kungöre derefter, att sådant förslag blifvit väckt, och förelägge den eller de kommuner, som hafva något att erinra mot bifall dertill, att inom viss bestämd tid inkomma med påminnelser samt fatte derefter sitt beslut i ämnet och gifve det ordföranden i kommunalnämnden inom den kommun, som försäljningsrätten sökt, samt vederbörande länsman till känna.

Med anmälan af detta beslut får Riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t med godkännande häraf låta detsamma till allmän efterrättelse kungöra.

Stockholm den 11 april 1893.

Med undersätlig vörndnad.